

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 17^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Πρός
τόν ιερό Κληρο καί τόν εὐσεβῆ λαό
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Θέμα: «Περί ἀποφυγῆς συνάξεως αἰρετικῶν».

Αγαπητοί μου Πατέρες καί ἀδελφοί μου εὐλογημένοι,

Μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ὁδεύουμε πρὸς τό ἅγιο Πάσχα, γιά νά προσκυνήσουμε τά Ἀχραντα Πάθη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί νά ἐορτάσουμε τήν Ἀνάστασή Του.

Ὁ Κύριός μας, μέ τόν ἐκούσιο θάνατό Του πάνω στόν Σταυρό, τόν καθαγίασε, καί ἀπό σύμβολο ἀτίμωσης τό κατέστησε μέσο ἁγιασμοῦ καί δόξας. Κατήργησε τόν θάνατο καί μέ τήν τριήμερη Ταφή καί ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασή του, μᾶς χάρισε ὡς δῶρο τήν ἀθανασία καί τήν αἰώνια ζωή, καί ἔγινε ἡ ἀπαρχή τῆς καινούργιας ζωῆς, τῆς ἀτελεύτητης ζωῆς στή Βασιλεία Του γιά κάθε ἄνθρωπο.

Μέσα στόν λειτουργικό χρόνο τῆς Ἐκκλησίας μας, στόν χρόνο τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, δέν ἀνακαλοῦμε ἀπλῶς τά θεῖα γεγονότα, ἀλλά μετέχουμε σ' αὐτά. Πιστεύουμε ἀκριβῶς ὅτι ἐπαναλαμβάνονται αὐτούσια ἐκείνη τή στιγμή. Γι' αὐτό κάνουμε λόγο καί γιά Μυστήρια. Καθώς λοιπόν τά γεγονότα κορυφώνονται καί ὁ πνευματικός ἀγώνας ἐντείνεται, ὀφείλουμε νά ἐπαγρυπνοῦμε καί γιά πνευματικούς κινδύνους πού μᾶς προσεγγίζουν προερχόμενοι ἀπό χώρους ξένους ἀπό τήν μάνδρα τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Μέσα στά πλαίσια αὐτά, μέ αἶσθημα ποιμαντικῆς εὐθύνης καί πατρικῆς ἀγάπης, θά ἤθελα νά σᾶς ἐνημερώσω γιά ἓνα φαινόμενο πού

παρατηρείται κάθε χρόνο, την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και λίγο πριν την Μ. Εβδομάδα.

Η γνωστή ως Έταιρεία «ΣΚΟΠΙΑ» τῶν λεγομένων «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», συνηθίζει νά μοιράζει χειρόγραφες προσκλήσεις στά γραμματοκιβώτια τῶν πολυκατοικιῶν μαζί μέ ἕνα φυλλάδιο πού φέρει τήν παραπλανητική ὑπογραφή ὅτι προέρχεται ἀπό τούς λεγομένους «Χριστιανούς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά».

Μέ αὐτά προσκαλοῦν σέ μία τελετή στήν ὁποία ἀνακοινώνουν ὅτι «θά ἐορταστεῖ», ὅπως λένε, «ἡ ἀνάμνηση τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ» καί θά γίνει μία ὁμιλία βασισμένη στήν Ἀγία Γραφή.

Ὡς ἀγιογραφική ἐπιβεβαίωση τῆς λεγομένης αὐτῆς ἐορτῆς ἀναφέρουν τόν στίχο 19 ἀπό τό 22^ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. Ἄν ἀνατρέξουμε σ' αὐτό τό χωρίο, θά δοῦμε ὅτι ὁ Χριστός δέν ζητάει ἀπό τούς Μαθητές Του νά τηροῦν τήν ἐπέτειο τοῦ θανάτου Του, ἀλλά νά τελοῦν τό Μυστήριό τῆς Θ. Εὐχαριστίας. Διαβάζουμε στό κείμενο: «... καί λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καί ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· **τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν**» (Λκ. 22, 19). Δίνει λοιπόν στοὺς Μαθητές Του, καί κατ' ἐπέκταση στήν Ἐκκλησία τήν ἐντολή, νά ἐπαναλαμβάνει «ἐς αἰὲν» τήν τέλεση τοῦ ἴδιου αὐτοῦ Δείπνου, τήν τέλεση δηλαδή τῆς ἴδιας Θείας Εὐχαριστίας.

Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία τηρώντας ἀπαρέγκλιτα τόν λόγο τοῦ Κυρίου, τελεῖ τό Μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί αὐτό πού κοινωνοῦμε εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτό καί ὁ Ἰδιος, κατὰ τήν παράδοση τοῦ Μυστηρίου, χρησιμοποιεῖ τό ρῆμα «ἐστὶ» καί ὄχι τό ρῆμα «συμβολίζει» ἢ «σημαίνει», ὅπως οἱ «Μ.τ.Ι» στή δική τους ἀλλοιωμένη ἔκδοση τῆς Ἀγ. Γραφῆς («Μ.Ν.Κ», Μετάφραση τοῦ Νέου Κόσμου). Ἄν ἤθελε ὁ Κύριος, ἤξερε νά τό χρησιμοποιήσῃ· ἀλλά δέν τό ἔκανε. Ἔτσι, μ' αὐτόν τόν τρόπο οἱ «Μ.τ.Ι.» διορθώνουν τόν ἴδιο τόν λόγο τοῦ Κυρίου, σάν νά μὴν ἤξερε τί ἔλεγε (ἄπαγε τῆς βλασφημίας) καί τόν προσαρμόζουν στήν κακοδοξία τους.

Γιὰ τήν Έταιρεία «ΣΚΟΠΙΑ», ἡ «ἐορτή» αὐτή δέν ἔχει καμία σχέση μέ κάποιο μυστήριο, διότι ἀντίθετα μέ ὅσα λέει ἡ Ἀγ. Γραφή, δέν παραδέχεται κανένα μυστήριο καί περισσότερο ἀπ' ὅλα τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἀρνεῖται τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί ἐπιμένει νά τονίζει μόνον τόν θάνατο τοῦ Κυρίου ἀκυρώνοντας ἔτσι ὅλο τό ἔργο τῆς Θείας Οἰκονομίας, διότι «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν» (Α' Κορ. 15,17).

Ἡ πρόσκληση καί προτροπή τοῦ Κυρίου γιά νά κοινωνήσουν οἱ πιστοί τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματός Του, ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς πιστούς. «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες» (Ματθ. 26, 27). Στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ οἱ δωρεές τοῦ Κυρίου εἶναι κοινές γιά ὅλους τούς βαπτισμένους χριστιανούς, πού ἔχουν προετοιμασθεῖ κατάλληλα καί θέλουν νά μετάσχουν σέ αὐτές.

Στήν τελετή αὐτή, περιφέρονται μεταξύ τῶν παρόντων τό ἄζυμο ψωμί καί τό κρασί, τά λεγόμενα «ἐμβλήματα» ἢ «σύμβολα» κατά τήν ὀρολογία τῆς Ὁργάνωσης. Ἄν ὅμως δέν δέχονται τήν πραγματική μεταβολή τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, τότε δέν ὑπάρχει καί ἀληθινή μετοχή καί ἔνωση με τόν Χριστό, δέν ὑπάρχει αἰώνια ζωή καί σωτηρία. «ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς» (Ἰω. στ'51).

Ἡ ἐταιρεία «ΣΚΟΠΙΑ» χωρίζει τούς ὁπαδούς της σέ δύο κατηγορίες μέ διαφορετικά δικαιώματα, στούς «κεχρισμένους» καί στόν «πολὺ ὄχλο». Ἀπό αὐτά μόνο ἡ ομάδα τῶν «κεχρισμένων», - δηλαδή τῶν 144.000 «ἐκλεκτῶν» - ἔχει το δικαίωμα νά συμμετέχει στά «δῶρα» τῆς «Ἀνάμνησης». Ὁ «πολὺς ὄχλος», ἔτσι ὀνομάζεται ἡ πλειονότητα τῶν «Μ.τ.Ι» (που ἀποτελεῖ τή μεγάλη πλειονότητα), ἀποκλείεται. Ἐτσι ὁ Θεός παρουσιάζεται ὅτι κάνει διακρίσεις ἀνάμεσα στά παιδιά του, πού ἄλλα μποροῦν νά δεχτοῦν τίς δωρεές του, καί ἄλλα ὄχι.

Στήν τελετή αὐτή, ἡ «ΣΚΟΠΙΑ» προσκαλεῖ νά παρευρεθοῦν καί ἄνθρωποι πού δέν ἀνήκουν στούς «Μ.τ.Ι». Ἡ παρουσία αὐτή ἐκλαμβάνεται ἀπό τήν «ΣΚΟΠΙΑ», «ὡς ἀναγνώριση ὅτι πολλοὶ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Μ.τ.Ι ἐκτιμοῦν τὴ θυσία τοῦ Ιεχωβά καὶ βρίσκονται ἀνάμεσά μας», ὅπως παραδέχεται στέλεχος τῆς «ΣΚΟΠΙΑΣ» σέ δημόσια δήλωση σέ μέσο ἐνημέρωσης.

Βλέπουμε, λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ὅτι ἡ τυχόν παρουσία μελῶν τῆς Ἐκκλησίας σ' αὐτήν τήν ἐκδήλωση ἐκλαμβάνεται ὡς ὁμολογία πίστεως μιᾶς καθόλα αἰρετικῆς προσέγγισης τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας. Μπορεῖ ὅμως οἱ διδασκαλίες πού ἀκολουθοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νά εἶναι αἰρετικές καί κακόδοξες ἀλλὰ χρειάζεται προσοχή. Χρειάζονται προσευχή, καί ὄχι θυμωμένη καί ἐπιθετικὴ ἀντιμετώπιση. Ὅπως τονίζει καί ὁ ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Με τὸν λόγον μου μάχομαι, ὄχι ἐναντίον τοῦ αἰρετικοῦ προσώπου, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς ἰδίας τῆς αἱρέσεως» (Εἰς Φωκᾶν, ΕΠΕ 37, 296).

Μήν τούς ἀκολουθεῖτε, ἀλλά προσεύχεσθε γι' αὐτούς.

Ἡ ἴδια ἡ Ἀγ. Γραφή μᾶς βεβαιώνει νά τελοῦμε τήν Θεία Εὐχαριστία ἐφαρμόζοντας τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ (Ματθ. κστ' 26-28, Μάρκ. ιδ' 22-24, Λουκ. κβ' 19-20, Α' Κορ. ια' 23-25).

Ὁ Χριστός δέν ἦταν ὁ καλύτερος ἄνθρωπος πού πέρασε ποτέ ἀπό τόν κόσμον αὐτό, ἀλλά τό δεύτερο πρόσωπο τῆς ἀγ. Τριάδος πού ἔγινε ἄνθρωπος, ἔλαβε σάρκα, καί θυσιάστηκε γιά τή δική μας σωτηρία.

Παρακαλοῦμε, λοιπόν, τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ νά ἐπαγρυπνεῖ. Νά μήν παρασύρεται ἀπό «κακόδοξες» προσεγγίσεις αἰρετικῶν ομάδων, ἀλλά νά μένει στερεωμένος στήν Ὁρθόδοξη Πίστη, μέ συμμετοχή στήν Ἐκκλησιαστική ζωή, στήν ἐξομολόγηση, στή Θεία Κοινωνία, στή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς μέ τήν ἐρμηνεία τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Πατέρες μου καί ἀδελφοί μου,

Εὐχομαι κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας νά εἶναι στιγμή καί ἀφορμή μετανοίας. Νά εἶναι ἀγῶνας γιά ἀπαλλαγή ἀπό τά «βαρίδια» τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καί ἀφετηρία ἔνωσης διά τῶν Ἀγίων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί δὴ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μέ τόν Παθόντα, Ταφέντα καί Ἀναστάντα Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Σᾶς εὐχομαι καλὸ ὑπόλοιπο τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εὐλογημένη Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καί καλὸ Πάσχα!

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ